

* بۇ خويندنه وهی دهق، هر ده قیگ، دیارده یه ک، دوو جور خويندنه وه هەن، یه که میان خويندنه وهی ناسۆی، دوو میان خويندنه وهی شاقوولی - ستوونی پچ ده لاین. ئەم دوو جور خويندنه وهی له م سالانه ی دوايیدا به هۆی زۆر بوونی تیۆر و چه مکی په خنهی نوپوه که وتونه توره و پۆلین کران. جۆری یه که میان که خويندنه وهی ناسۆی، هه لگولین و قولبوونه وهی، فره پهنگی و فره دهنگی دینتته دی، ئەمهش به واتای بیینی ئەوی دیکه (الآخر) دئ. ئەم خويندنه وهی پشت به هه مه پهنگی و چاوگه جوراوجوره کانی پۆشنبیری ده به ستی و سوود له ده ستاویره کانی میتۆد و پیاو و قوتابخانه کانی فیکر و فهلسه فه و معریفه ی سرده م وهرده گریت، که بۇ خويندنه وهی هه موو قوناغه کانی میژوی مرۆفایه تی، به هۆی خويندنه وهی کی ناسۆی و فراوان و هه مه لایه ن به ده ست دئ.

* خويندنه وهی ناسۆی پشت به پۆشنبیرییه ک ده به ستی که سروشتی سوپه رمارکتی هه یه، وه ک چۆن سوپه رمارکتیک بچووکترین تا گه وره ترین که لوپه ل و پیدایستی ژیا نی تیدا به ده ست ده که وئ، به پیچه وانه ی خويندنه وهی شاقوولی - ستوونی، یان کۆله گه یه که به دوو کانی بچوکی لاکۆلانیگ ده چن که مترین که لوپه ل و پیدایستی ژیا نی پۆزانه ی تیدا به ده ست ناکه وئ، بۆیه پیدایستییه کانی ژیا ن پر ناکه نه وه و دایینی ناکه ن، ئەمه یان خويندنه وهی کی ده ست کورته و ناتوانن له و سرده مه دا پیوستییه پۆخی و ویژدانی و فیکرییه کانی ئاده میزاد ده سه به ر بکات، چونکه خويندنه وهی کی گۆن و تهقلیدییه، به م خويندنه وه یه که په هندییه، تق یه ک دیوی شته کان ده بیینی، یه ک په نگ به دی ده که ی، په نگه کانی دیکه ی لیۆه ی نابینی، به لام خويندنه وهی ناسۆی فره په هه ند و هه مه لایه نه، هه موو په نگه کانت دینت به رچاو و به باشی ده یان بیینی.

* خويندنه وهی دوو م که خويندنه وهی ستوونی (تهقلیدی) یه، که موکووی چه وه ری و بنه پته ی هه یه، که ئەویش سرپنه وه و نه بیینی و نه خويندنه وهی په نگه کانی دیکه یه، به یه ک چاو ته ماشای دنیا و ژیا نی پچ ده کرئ، ددان به وی دیکه دا نانن، چونکه خويندنه وهی که ژیا ن به پهش و سپی ده بیینی، ئەم خويندنه وه ترییه، وه ک سه کی شه مه نده فه ر وایه. له خويندنه وهی ناسۆییدا قولی و فره پهنگی و فره دهنگی ئاماده یه، ئەوهش به واتای داننان به وی دیکه، که پشت به هه مه پهنگی سه رچاو و چاوگه کانی پۆشنبیری و معریفه ده به ستی، سوود له پیاو و قوتابخانه کانی هز و فهلسه فه و په خنه وهرده گرئ، بۆیه ئەو خويندنه وهی که به خويندنه وهی ناسۆی ناسراوه، به پۆشنبیرییه کی فراوان و هه مه لایه ن و تۆرزدیباکی فه راهه م ده کرئ.

* ئەم خويندنه وه ناسۆییه، خويندنه وهی کی سرده میانه ی قوله و گۆرپانکاری پيشه یی به رپا ده کا، له بهر ئەوه ده توانن کۆمه لگه به ره و کرانه وهی زیاتر و پيشه که وتنی به رده وام و بنه پته ی ببات، چونکه خويندنه وهی که دابرا ن - قلیعه له گه ل پابوردوی بئ که لک و مردو دروست ده کات، ئەو چه مکهش په ت ده کاته وه که باوکایه تی به خشین و فرزه نده یی وهرگرتن بئ، لیۆه وه به تیروانیینی فرۆید دابرا ن له نیوان باوک و فرزه نده روو ده دات، که فرزه ندهش ده توانن ده قیگ به ره م بهینت تیدا سه قامگیری، به سه ر ژاوه ژاو و پاراییدا زاله، هارمۆنیا به سه ر ئاله نگاری و بئ سه روبه ریدا زاله، به پیتی ئەو خويندنه وهی، هه رگیز نابئ داره مه یی پابوردو به سه ر شانی ئیستامان دابده ین و به ره و نایینه ی بیین، بگره ده بئ ئیستامان له زیندوویتی نه که وئ و له جوولانه وهی کی به رده وامدا بئ، جووله یه کی پر له داهینان و ته کان و به خشی نوئ، بۇ ئەوه ی وه چه ی ئەمرق خاوه نی گوتار و وته ی خۆی بئ، به و گوتاره نوپیه به ره و پووی چاره نووس و نایینه و هه ره شه کانی ئیستا و داهاتوو بیته وه.

دابرا نی نیوان باوک و فرزه نده

ئازاد عه بدولوا حید